

Čís. 11960.

V řízení konkursním a vyrovnacím (podle zákona ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.) jest nepřipustný dovolací rekurs proti souhlasným usnesením nižších soudů.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, R I 669/32.)

Soud první stolice zamítl návrh na zahájení vyrovnacího řízení. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

Podle § 188 k. ř. jest v konkursním řízení obdobně šetřiti předpisů o řízení ve věcech sporných, pokud v konkursním řádě není ustanoveno jinak. Odchylky jsou stanoveny v § 192 k. ř. V odstavci druhém tohoto ustanovení se sice praví, že, pokud není ustanoveno jinak, lze rozhodnutím vrchních soudů jako rekursních soudů odporovati dovolacím rekurssem k nejvyššímu soudu. Z toho však nelze odvozovati, že je přípustný i mimořádný revisní rekurs. Neboť o tom se ustanovení to vůbec nezmiňuje a platí proto i tu ustanovení § 528 c. ř. s., jež mimořádný revisní rekurs vylučuje. Starý konkursní řád čís. 337/1914 ř. z. citoval sice v § 176, jenž odpovídá § 192 nového konk. řádu v odstavci druhém výslovně § 528 c. ř. s. neuváděje § 527 c. ř. s., což vyvolávalo pochybnosti o tom, zda i § 527 c. ř. s. pro konkursní řízení platí. Tato pochybnost byla odstraněna tím, že v druhém odstavci § 192 nového konkursního řádu, byl vynechán i § 528 c. ř. s., a tím byl text, jak zpráva ústavně právního výboru senátu uvádí, pro jasnost nově upraven. Vzhledem k tomu, jakož i vzhledem ke slovům »pokud není ustanoveno jinak«, nelze dospěti k úsudku, že § 528 c. ř. s. nemá v konkursním řízení účinnosti, a, poněvadž § 70 vyr. ř. se odvolává na obdobné předpisy konkursního řádu »neustanovuje-li tento zákon jinak« a nemá zvláštního předpisu o mimořádném revisním rekursu zejména ani v § 5 vyr. ř., platí i ve vyrovnacím řízení ustanovení § 528 c. ř. s.

Čís. 11961.

Ustanovení § 42 čís. 7 ex. ř. nelze použítí, bylo-li napadeno rekurssem usnesení povolující uvalení vazby k vynucení vyjevovací přísahy.

Výkon vyjevovací přísahy a vazba k jejímu vynucení nemůže způsobiti dlužníku nebezpečí nenahraditelné nebo těžce nahraditelné majetkové újmy (§ 44 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 7. října 1932, R I 682/32.)

Do usnesení soudu první stolice ze dne 11. února 1932, jímž soud nařídil k návrhu vymáhající strany uvalení vazby na dlužníka, by na něm byla vynucena přísežná výpověď o tom, kde jsou některé ze